

การผลิตและคุณค่าทางอาหารของอาหารแท่ง ที่ประกอบด้วยฟางปรุ้งแต่งถั่วฮามาต้า และมันเส้นสำหรับสัตว์เคี้ยวเอื้อง

อิสสระ กริธาน^{1/}

เพ็ญศรี ศรีประสิทธิ์^{1/}

บทคัดย่อ

การผลิตอาหารแท่งจากฟางปรุ้งแต่ง ถั่วฮามาต้าและมันเส้นด้วยเครื่องอัดเชื้อเพลิง
แข็งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แบบสกรู มก/สพช # 5 โดยมีการดัดแปลงขสาชกระบอกโคให้
กว้างขึ้นกว่าเดิม จำนวนส่วนผสมร้อยละของฟางปรุ้งแต่ง (6 % ชูเรียม) ถั่วฮามาต้าและมันเส้น
เท่ากับ 60, 20 และ 20 (T1), 50, 30 และ 20 (T2) และ 40, 40 และ 20 (T3)
ตามลำดับ คุณค่าทางอาหารของอาหารแท่งทั้ง 3 สิ่งทดลองอยู่ในเกณฑ์ตามความต้องการของสัตว์
เคี้ยวเอื้อง การใช้ฟางปรุ้งแต่งร้อยละ 40 ถั่วฮามาต้าร้อยละ 40 และมันเส้นร้อยละ 20 (T3)
มีโปรตีนสูงสุด ส่วนผสมของอาหาร T3 มีแนวโน้มที่จะผลิตเป็นอาหารแท่งได้มากกว่าส่วนผสม
ของอาหาร T1 และ T2 ในระยะเวลาการทำงานของเครื่อง 4 ชม. เท่ากัน

* โครงการวิจัยลำดับที่ 13-0638-32

1/ ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

**Urea-treated Rice Straw with Verano
Stylo (hamata) and Dried Cassava
Chip in Briquet Form as
Ruminant Feed***

Isara Kreethapon^{1/}

Pensri Sornprasitti^{2/}

Abstract

The briquet ruminant feed was produced by using screw extrusion green fuel machine model KU/NET #5 from Kasetsart University which developed by expanding die cylinder. The percentage of urea-treated rice straw combine with verano stylo and dried cassava chip were 60, 20 and 20 (T1); 50, 30 and 20 (T2) and 40, 40 and 20 (T3), respectively. All of treatments had adequate nutritive value for ruminant requirement. Briquet form of urea-treated rice straw 40%, verano stylo 40% and dried cassava chip 20% (T3) had more productivity than T1 and T2, at 4 hours/day operating time and gave the highest protein.

* Research project No. 13-0638-32

^{1/} Pak Chong Animal Nutrition Research Center, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province.

คำนำ

ประเทศไทยมีฟางข้าวซึ่งจัดเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรชนิดหนึ่งเป็นจำนวนมาก มีการนำมาใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีการปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของฟางข้าวก่อนนำไปใช้ โดยการหมักยูเรีย (5% โดยน้ำหนัก) จะทำให้ฟางข้าวมีโปรตีนเพิ่มขึ้นจาก 2-3 % เป็น 7-8 % และปริมาณการกินได้ของสัตว์เพิ่มขึ้นอีก 30 % โดยน้ำหนักแห้ง (เมธา, 2532) และมีการรายงานผลการทดลองของ Promma และคณะ (1984) เปรียบเทียบการใช้ฟางหมักยูเรีย (6% โดยน้ำหนัก) เพื่อใช้เลี้ยงโคนมในฤดูแล้งปรากฏว่า การใช้ฟางหมักยูเรียจะได้ผลตอบแทนด้านเศรษฐกิจสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้หญ้าสด หรือการใช้หญ้าสดร่วมกับฟางหมักยูเรียเป็นอาหารหลัก สำหรับมันสำปะหลังเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่เกษตรกรโดยเฉพาะทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมปลูกกันมาก ในบางปีเกษตรกรสามารถผลิตได้มากเกินความต้องการของตลาด ก่อให้เกิดปัญหามันสำปะหลังล้นตลาดและมีราคาต่ำ ถั่วฮามาต้า (verano stylo) เป็นพืชตระกูลถั่วชนิดหนึ่ง มีคุณภาพดีที่กรมปศุสัตว์ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก เพื่อใช้ปรับปรุงคุณภาพทุ่งหญ้าและเก็บเกี่ยวมาเลี้ยงสัตว์ในรูปของต้นถั่วฮามาต้าแห้ง ถ้าได้มีการทดลองนำฟางปรุงแต่งมาผสมกับถั่วฮามาต้าและมันเส้นบดในสัดส่วนที่สามารถให้สารอาหาร (nutrient) ที่เพียงพอกับการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของสัตว์ได้ และนำมาอัดรวมเข้าด้วยกันให้เป็นแท่ง (briquet) ด้วยเครื่องมืออัดเชื้อเพลิงแข็งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แบบสกร มก/สพช# 5 (วิไลนา และคณะ, 2529 ก; วิไลนา และคณะ, 2529 ข) น่าจะสามารถลดพื้นที่การเก็บรักษาและใช้เป็นอาหารสัตว์ได้อย่างดีทั้งยามปกติและช่วงที่ขาดแคลนอาหารสัตว์ ซึ่งจะเป็นการประหยัดพื้นที่ในการเก็บและมีอาหารหยาบที่มีคุณภาพดีและอาจเป็นการลดต้นทุนการผลิตสัตว์ลงอีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการ

ใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized จำนวน 10 ซ้ำ มี 3 สิ่งทดลอง ดังนี้

T1 ฟางข้าวสับขนาดความยาว 3-5 ซม. ปรุงแต่งด้วยยูเรีย 6% ผสมต้นถั่วฮามาต้าตัดสั้น 3-5 ซม. และมันเส้นบด จำนวนร้อยละ 60, 20 และ 20 ตามลำดับ

T2 ฟางข้าวสับขนาดความยาว 3-5 ซม. ปรุงแต่งด้วยยูเรีย 6% ผสมต้นถั่วฮามาต้าตัดสั้น 3-5 ซม. และมันเส้นบด จำนวนร้อยละ 50, 30 และ 20 ตามลำดับ

T3 ฟางข้าวสับขนาดความยาว 3-5 ซม. ปรุงแต่งด้วยยูเรีย 6% ผสมต้นถั่วฮามาต้าตัดสั้น 3-5 ซม. และมันเส้นบด จำนวนร้อยละ 40, 40 และ 20 ตามลำดับ

โดยใช้เครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสกรู มก/สพช# 5 เป็นเครื่องอัดแท่ง สุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพตามระยะเวลา 0, 1, 2, 3, 4 และ 5 เดือน โดยหาส่วนประกอบทางเคมีได้แก่ โปรตีน NDF NDS ADF Hemicellulose Cellulose และ Lignin วิเคราะห์หาแร่ธาตุ Ca, P, K, Na, Mn และ Zn บันทึกต้นทุนการผลิต เช่น ค่าแรงงาน ค่าไฟฟ้า ค่าวัตถุดิบ ดำเนินการทดลองที่ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือน มิถุนายน 2532 - พฤษภาคม 2533

วิเคราะห์ผลทางสถิติโดย Analysis of variance ของ CRD และวิเคราะห์หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

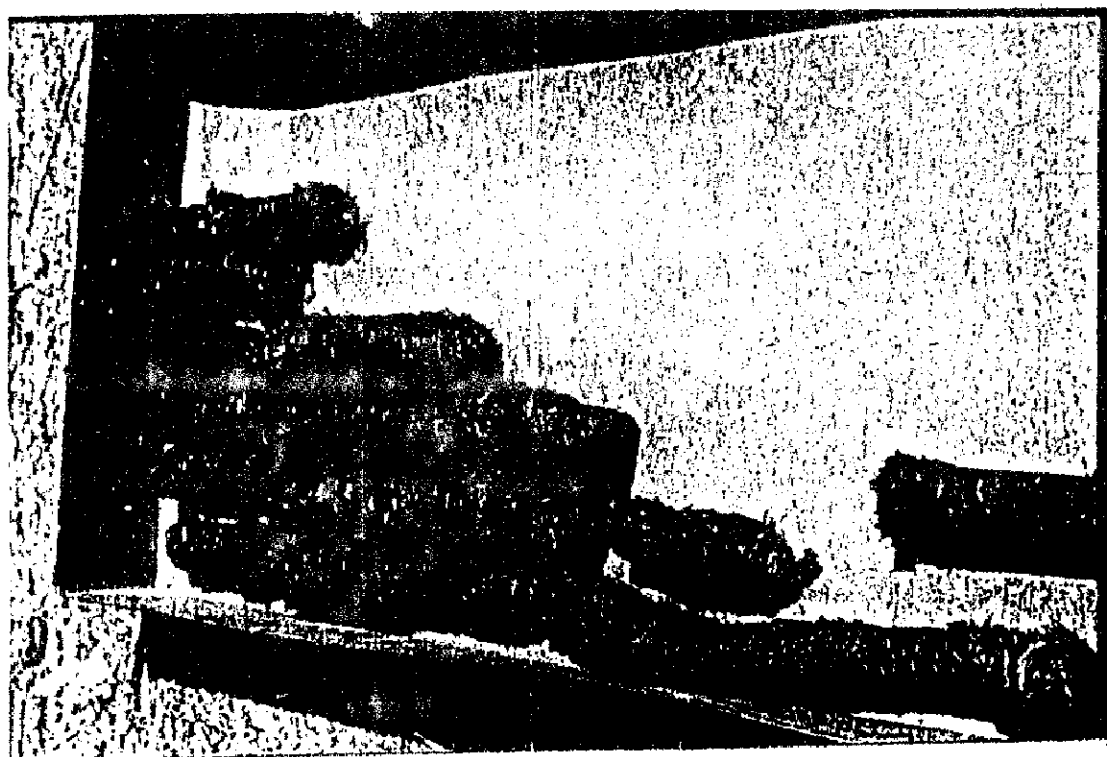
วิธีผลิตอาหารแท่งที่ประกอบด้วยฟางปรุแต่ง ถั่วสามาด้าและมันเส้น

งานทดลองนี้ใช้เครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็งชนิดอัดเป็ยอก ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสกรู มก/สพช # 5 ทำงานด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 5 แรงม้า รอบหมุน 1,420 รอบต่อนาที ใช้ไฟ 3 สาย 220/380 โวลท์ และได้ดัดแปลงเพิ่มขนาดของกระบอกลัดจากเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.5 ซม. เป็น 5 ซม. เพื่อให้อาหารแท่งมีขนาดใหญ่ขึ้น ส่วนผสมประกอบด้วยฟางข้าวสับขนาด 3-5 ซม. ปรุแต่งด้วยปุ๋ยยูเรีย 6 % ต้นถั่วสามาด้าตัดสั้น 3-5 ซม. และมันเส้นบดตามปริมาณของสิ่งทดลอง T1, T2 และ T3 นำมาคลุกเคล้าให้เข้ากันด้วยมือในแต่ละสิ่งทดลองโดยราดด้วยกากน้ำตาล จำนวนร้อยละ 5 ตามคำแนะนำของ วัฒนา และคณะ (2530) เพื่อให้ส่วนผสมเกาะเข้ากันได้ดี (ส่วนประกอบทางเคมีของฟางปรุแต่ง ต้นถั่วสามาด้า มันเส้นบดและกากน้ำตาลที่ใช้ในการทดลองนี้ แสดงไว้ตามตารางที่ 1) แล้วนำมาเข้าเครื่องอัดดังกล่าว เกลียวที่หมุนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าจะบีบอัดส่วนผสมให้ไปยังกระบอกลัด และส่วนผสมจะถูกอัดดันออกมาทางรางที่รองรับไว้ที่ปลายกระบอกลัดอีกข้างหนึ่ง อาหารแท่งที่อัดได้นี้ จะเป็นแท่งยาวติดต่อกันเท่ากับความยาวของรางที่รองรับ ให้มือหักอาหารแท่งออกเป็นท่อน ๆ ยาวประมาณท่อนละ 20 ซม. นำไปผึ่งแดดให้แห้งและเก็บรักษาในถุงพลาสติก วางไว้ในอุณหภูมิห้องธรรมดาเพื่อดำเนินการขั้นต่อไป ตามระยะเวลา 0, 1, 2, 3, 4 และ 5 เดือน

อาหารแท่งที่ผึ่งแดดแห้งแล้ว จะมีลักษณะเป็นแท่งค่อนข้างเหนียว มีสีน้ำตาลไหม้ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 5 ซม. ดังแสดงในภาพที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงส่วนประกอบทางเคมีของฟางปรงเต้ง ต้นถั่วสามตา้า มันเส้นบด และกากน้ำตาล
(ร้อยละของวัตถุดิบแห้ง)

วัตถุดิบ	% โปรตีน	% NDF	% NDS	% ADF	% Hemicellulose	% Cellulose	% Lignin
ฟางปรงเต้ง	6.54	70.90	29.10	55.50	15.40	39.95	5.44
ต้นถั่วสามตา้า	7.49	58.70	41.30	53.50	5.20	33.66	9.24
มันเส้นบด	3.74	7.88	92.12	6.24	1.64	4.35	1.68
กากน้ำตาล	5.14	-	-	-	-	-	-

ภาพที่ 1 อาหารแท่งที่มั่งคั่งแต่แห้งแล้ว

ผลการทดลองและวิจารณ์

คุณค่าทางอาหารสัตว์ของอาหารแท่ง

ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์โปรตีนของอาหารแท่ง T1, T2 และ T3 มีค่าใกล้เคียงกันเท่ากับ 7.74, 7.67 และ 7.99 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ แสดงตามตารางที่ 2 ซึ่งแสดงว่าการใช้สัดส่วนของต้นถั่วสามาต้าสูงขึ้นในอาหารแท่ง มีแนวโน้มที่จะมีระดับโปรตีนเพิ่มขึ้น อาหารแท่ง T1 ซึ่งมีส่วนผสมของฟางข้าวร้อยละ 60 มีค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ NDF, ADF และ Cellulose สูงสุด ส่วนอาหารแท่งที่มีส่วนผสมของถั่วสามาต้าเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มว่าจะมีระดับของ NDF, ADF และ Cellulose น้อยกว่า และค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ของ Hemicellulose และ Lignin มีค่าต่ำสุดในอาหารแท่ง T1 เนื่องจากอาหารหยาบที่ใช้เป็นส่วนผสมหลักของอาหารแท่งคือฟางปรงแดงและต้นถั่วสามาต้า เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ต้นถั่วสามาต้ามีคุณภาพค่อนข้างดี (ค่าเฉลี่ย % NDS สูงกว่า) แต่ถั่วสามาต้ามีเปอร์เซ็นต์ Lignin สูงกว่าฟางปรงแดง (ตารางที่ 1) ดังนั้นเมื่อใช้ถั่วสามาต้าใน T2 และ T3 เพิ่มขึ้นและร้อยละของฟางปรงแดงลดลงจึงมีผลให้เปอร์เซ็นต์ Lignin สูงขึ้นด้วย

ตารางที่ 2 แสดงคุณค่าทางอาหารของอาหารแท่งที่ใช้ทดลองตามส่วนประกอบ T1, T2 และ T3 (ร้อยละของวัตถุดิบแห้ง)

สิ่งทดลอง	%						
	โปรตีน	NDF	NDS	ADS	Hemicellulose	Cellulose	Lignin
T1	7.74	47.89	52.11	43.93	3.98	30.83	6.23
T2	7.67	45.39	54.61	40.38	5.01	29.43	6.32
T3	7.99	46.40	53.60	40.92	5.38	30.37	7.01

สำหรับคุณค่าทางอาหารสัตว์ในรูปแบบของการฝังแสดงให้แห้งและเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้องธรรมดาตามระยะเวลาที่กำหนดคือ 0, 1, 2, 3, 4 และ 5 เดือนนั้น พบว่าไม่ทำให้คุณค่าทางอาหารของอาหารอัดแท่งเปลี่ยนแปลง นอกจากความเข้มข้นของโภชนะจะสูงขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากปริมาณน้ำระเหยไป แสดงตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงคุณค่าทางอาหารเฉลี่ยของอาหารแท่งเก็บที่อุณหภูมิห้องธรรมดาานาน 5 เดือน (ร้อยละของวัตถุดิบแห้ง)

สิ่งทดลอง	%						
	โปรตีน	NDF	NDS	ADS	Hemicellulose	Cellulose	Lignin
T1	8.00	48.65	51.35	44.84	3.94	31.58	6.24
T2	7.96	46.29	53.71	41.84	4.55	30.67	6.53
T3	8.06	46.50	53.50	41.81	4.66	30.93	7.17

การวิเคราะห์แร่ธาตุในอาหารแท่ง

ผลวิเคราะห์แร่ธาตุในอาหารแท่งแสดงตามตารางที่ 4 อาหารแท่ง T3 มีค่า Ca และ Zn สูงกว่า T1 และ T2 ขณะที่อาหารแท่ง T1 นั้น ค่าของ P, K, Na และ Mn ที่วิเคราะห์ได้มีค่าสูงกว่า T1 และ T3 อาหารแท่ง T1, T2 และ T3 มีปริมาณแร่ธาตุอยู่ในช่วงระดับความต้องการที่เหมาะสมจะใช้เลี้ยงสัตว์ยกเว้น P และ Na ซึ่งมีปริมาณน้อย McDowell และ Conrad(1977) รายงานว่า โคเนื้อมีความต้องการ (requirement) แร่ธาตุในพืชอาหารสัตว์ ดังนี้ Ca เท่ากับ 0.18-0.60 %, P เท่ากับ 0.18-0.43 %, K เท่ากับ 0.60-0.80 %, Na เท่ากับ 0.06-0.10 %, Mn เท่ากับ 20-40 Mg/100 g. Sample และ Zn gmjkdyl 10 - 100 mg/100g. sample

ตารางที่ 4 ผลวิเคราะห์แร่ธาตุของอาหารแท่ง*

สิ่งทดลอง	%					
	Calcium	Phosphorus	Potassium	Sodium	Manganese (mg/100 g. Sample)	Zinc (mg/100 g. Sample)
T1	0.7070	0.0874	1.62	0.04	50.43	8.82
T2	0.7194	0.0812	1.51	0.02	42.08	8.68
T3	0.7715	0.0772	1.38	0.02	33.79	10.08

* ไม่ได้วิเคราะห์ผลทางสถิติ

ผลผลิตของอาหารแห้งและต้นทุนการผลิต

ในช่วงเวลาการทำงาน 4 ชม./วัน ของเครื่องอัดอาหารแห้ง สามารถผลิตอาหารแห้ง T3 (125 กก./4 ชม.) ได้มากกว่าอาหารแห้ง T1 และ T2 (102 และ 110 กก./4 ชม. ตามลำดับ) แสดงตามตารางที่ 4 ทั้งนี้ เนื่องจากความคล่องตัวของเครื่องอัดอาหารแห้งที่มีส่วนผสมที่นำมาอัดแตกต่างกัน แม้ว่าได้ทำการสับและหั่นวัตถุดิบทดลองให้มีความยาวขนาดเดียวกัน ก่อนผสมตามสัดส่วนสิ่งทดลองที่กำหนดได้แก่ ฟางปรุงแต่งและต้นถั่วมาด้าซึ่งเป็นตัวแปร จะเห็นว่าสัดส่วนของฟางปรุงแต่งอยู่สูง 60% (T1) ทำให้การทำงานของเครื่องเกิดความหนืดและผลิตอาหารแห้งได้น้อยกว่า T2 และ T3 (50 และ 40%) ตามลำดับ การใช้เครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็งแบบอัดเป็กลของ วัฒนา และคณะ (2529 ก) ซึ่งดัดแปลงขนาดความกว้างของกระบอกลดจากเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.5 ซม. เป็น 5 ซม. มาใช้ในการทดลองนี้ การทำงานของเครื่องยังคงมีประสิทธิภาพต่ำกว่าการทำงานของเครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็งของ วัฒนา และคณะ (2530) ที่กระบอกลดมีเส้นผ่าศูนย์กลางเพียง 3.5 ซม. อาจเนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้เป็นส่วนผสมของการทำเชื้อเพลิงแข็งต้องบดให้ละเอียดก่อน จึงทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำกว่าในระยะเวลาที่เท่ากัน จึงสามารถผลิตเชื้อเพลิงแข็งได้รวดเร็วกว่าการอัดอาหารแห้ง ซึ่งส่วนผสมของวัตถุดิบที่มีขนาดยาวกว่าและยังมีกากน้ำตาลรวมด้วย

ต้นทุนการผลิตอาหารแห้งแสดงตามตารางที่ 5 ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าคงที่ (fixed cost) ได้แก่ ค่าแรงงานและค่าไฟฟ้าต่อหน่วยเท่ากัน อาหารแห้งในสภาพสด T1, T2 และ T3 มีต้นทุนเท่ากับ 1.37, 1.42 และ 1.48 บาท/กก. ตามลำดับ ซึ่งทั้งนี้จะผันแปรไปตามราคาของสัดส่วนวัตถุดิบที่ใช้ในส่วนผสมของอาหาร และมีราคาค้นทุนการผลิตต่อกิโลกรัมไม่แตกต่างกันทั้งสภาพสดและแห้ง

ตารางที่ 5 แสดงผลผลิตและต้นทุนการผลิตอาหารแห้งจากเครื่องอัดอาหารแห้ง

รายการ	หน่วย	สิ่งทดลอง		
		T1	T2	T3
ผลผลิตอาหารแห้ง (ทำงาน 4 ชม./วัน)	กก.	102.00	110.00	125.00
ค่าแรงงาน(จำนวน 2 คน ทำงาน 4 ชม./วัน)	บาท	102.15	102.15	102.15
ค่าไฟฟ้า (จำนวน 4 ชม./วัน)	บาท	62.72	62.72	62.72
ค่าวัตถุดิบที่ใช้ (ผลผลิต 4 ชม./วัน)	บาท	287.00	308.48	347.04
รวมต้นทุนการผลิตอาหารแห้ง สภาพสด	บาท/กก.	1.37	1.42	1.48
รวมต้นทุนการผลิตอาหารแห้ง สภาพแห้ง	บาท/กก.	2.81	2.80	2.78

หมายเหตุ ราคาวัตถุดิบขณะทดลอง: ฟางหมักสุก 0.70 บาท/กก. มันเส้นบด 3.10 บาท/กก. ต้นถั่วมาด้า 1.25 บาท/กก. และกากน้ำตาล 3.00 บาท/กก.

1/ คำนวณเฉพาะค่าแรงงาน ค่าไฟฟ้าและวัตถุดิบเท่านั้น

สรุป

จากการทดลองนำเครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็ง ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มาดัดแปลง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของกระบอกให้มีความกว้างขึ้น เพื่อนำมาใช้อัดอาหารแท่งซึ่งประกอบด้วยฟางปรุแต่ง ถั่วฮามาต้า มันเส้นและมีกากน้ำตาลเป็นตัวเชื่อม จำนวน 3 สิ่งทดลองเพื่อใช้เป็นอาหารของสัตว์เคี้ยวเอื้อง ปรากฏว่าอาหารอัดแท่งทั้ง 3 สิ่งทดลองมีคุณค่าทางอาหารทั้งค่าโปรตีนและปริมาณแร่ธาตุบางชนิดตามความต้องการของสัตว์เคี้ยวเอื้อง โดยเฉพาะการใช้ถั่วฮามาต้าในระดับที่สูงกว่า ตามสิ่งทดลอง T3 จะมีโปรตีนสูงกว่า T2 และ T3 และเมื่อเก็บไว้นานคุณค่าทางอาหารสัตว์ก็ไม่เปลี่ยนแปลง แต่จะมีความเข้มข้นของโภชนะสูงเล็กน้อยเนื่องจากปริมาณน้ำจะระเหยไป

ข้อเสนอแนะ

การทดลองอัดอาหารแท่งเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ด้วยเครื่องอัดเชื้อเพลิงแข็งนั้น ขณะทำการอัดจะเกิดความร้อนสูง อาจมีผลทำให้คุณค่าทางอาหารและแร่ธาตุรวมทั้งวิตามินเกิดการสลายตัว นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการนำไปใช้ ซึ่งไม่สามารถนำอาหารแท่งไปใช้ได้เลย ต้องนำมาผึ่งแดดให้แห้งเพราะถ้ายังมีความชื้นอยู่อาจจะเกิดเชื้อราที่เป็นอันตรายต่อสัตว์และไม่สะดวกต่อผู้ปฏิบัติ จึงน่าจะได้มีการพัฒนาเครื่องมือในการอัดให้ได้ผลดีก่อนจึงจะนำมาทดสอบกับอาหารผสม

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการศูนย์วิจัยอาหารสัตว์เขื่อนวชิราลงกรณ์และหัวหน้าสถานีอาหารสัตว์อุดรธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้สัตสดลอง คุณจินดา สนิทวงศ์ ณ อรุณยา และคุณศศิธร ถิ่นนคร ที่ได้ตรวจและแก้ไขผลงานวิจัยฉบับนี้ คุณศรัณยา วิทธานภาพยิมยอง และคุณอินศวร แสนวิชัย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

เมธา วรณวัฒน์. 2532. การจัดการและการให้อาหารโคนมในช่วงฤดูแล้งโดยเน้นการใช้ผล
พลอยใต้/เศษพืชการเกษตร. เอกสารประกอบการบรรยายในการสัมมนาวิชาการ
"วันโคนมแห่งชาติ" 16-20 มกราคม 2532 องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
จังหวัดสระบุรี 12 น.

วัฒนา เสถียรสวัสดิ์ เรณู เอี่ยมชนาภรณ์ เดชา สาธรวมญาติ สมสกุล ภาณุมาศ ชาลิต
เทพลักษณ์เลขา จารุณี แสงสุวรรณาวา วิทวัส บัวจันทร์ สมนาน ทองแท่ง มยุรา นิมุลชาติ
วัฒนา นพคุณ และพิศมัย เสถียรยานนท์. 2530. การศึกษาการอัดแท่งเชื้อเพลิงเหี่ยว
จากวัสดุเกษตรผสมกากถั่วเหลืองและกากน้ำตาล น.134. ในรายงานวิจัยโครงการ
เชื้อเพลิงแข็ง ภาควิชาชีพชั้นสูง คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.

วัฒนา เสถียรสวัสดิ์ วิทวัส บัวจันทร์ ชาลิต เทพลักษณ์เลขา เดชา สาธรวมญาติ เรณู
เอี่ยมชนาภรณ์ และศรีวรา นิมุลชาติ. 2539 ก. เชื้อเพลิงเหี่ยว (โครงการเชื้อเพลิง
แข็ง). รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ. 68 หน้า.

วัฒนา เสถียรสวัสดิ์ วิทวัส บัวจันทร์ ชาลิต เทพลักษณ์เลขา เดชา สาธรวมญาติ เรณู
เอี่ยมชนาภรณ์ ศรีวรา นิมุลชาติ วัฒนา นพคุณ และพิศมัย เสถียรยานนท์. 2539 ข.
เชื้อเพลิงเหี่ยว (โครงการเชื้อเพลิงแข็ง). รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรุงเทพฯ 68 หน้า.

McDowell, L.R. and J.H. Conrad. 1977. Trace mineral nutrition in Latin
America. World Anim. Rev. 24 : 24 - 39.

Promma, S., S., Tuikampee, V. Hijarat and N. Vidhyakorn, 1985.
Production responses of lactating cows feed urea-treated rice
straw compared to untreated rice straw supplemented with
leucaena leaves. in Relevance of Crop Residue as Animal Feeds
in Developing Countries. pp 301 - 314.